

[Sundhedsministeren]

selvsagt ikke regeringen fremmed i og med, at det jo er regeringen selv, der oprindeligt har formuleret teksten.

Når jeg alligevel på regeringens vegne må afvise forslaget, ja, så er det, som jeg allerede har nævnt, resultatet af en samlet vurdering, skal vi sige, af fordele og ulemper samt en prioritering af anvendelsen af de ressourcer, der for øjeblikket er til rådighed for sundhedssektoren.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 210:

Forslag til lov om ændring af lov om frikommuner.

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 21/3 90).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Erling Christensen (S):

Skyldes det valgforberedelse sidste efterår og efterfølgende konstituering af de nye amts- og kommunale råd, at der faktisk har været fuldstændig tavshed omkring frikommuneforsøgene, eller skyldes tavsheden en vis opgivenhed på området hos kommunerne?

Når vi husker et par måneder tilbage, mindes vi jo, at ministeren tillagde det stor vægt, at den sidste frikommunelov blev gjort hurtigt færdig, således at den nye lov, der var på bedding, kunne blive søsat hurtigst muligt. Nu står vi så med lovforslaget, og hvad ser vi så? To nye regulativer. Er det virkelig det, der havde sådan en hast? Er det virkelig det eneste, der er indsendt af kommunerne?

»Frække forsøg«, plejer ministeren vist at sige. I den forbindelse havde jeg forberedt nogle bemærkninger omkring en redegørelse, som ministeren lovede os sidste efterår. Stor var min overraskelse, da jeg tilfældigvis kom ud i meddelelsescentralen – det er ikke sikkert, andre ordførere i sagen har været ude at se, hvad der ligger i skufferne derude – og dér lå sådan en gul midtvejsredegørelse. Den fik vi altså her, et par timer før vi skulle førstebehandle dette lovforslag. Jeg ville hellere have haft den i morgen – eller for en uge siden. Det synes jeg havde været mere reelt.

Men i den forbindelse kunne jeg da godt tænke mig at spørge om de frække forsøg, som ministeren plejer at spørge med. Er kommunerne også i forbindelse med den skemaundersøgelse, som denne midtvejsredegørelse bygger på, blevet bedt om at fortælle om, hvorledes kommunerne har oplevet de enkelte ministeriers behandling af forsøgsforslag? Det fremgår i hvert fald ikke helt klart, så vidt jeg har kunnet skimme igennem.

Hvor er for øvrigt de forsøgsforslag henne, der forsøger at bøj reglen om, hvad kommuner må og ikke må i forbindelse med en aktiv erhvervspolitik? Igen må jeg sige, at jeg ved at skimme midtvejsredegørelsen hurtigt igennem har set, at man har afvist 6 forslag om kommunal økonomi i private aktieselskaber. Nu, hvor regeringen vil lægge yderligere ansvar for beskæftigelsen ud til kommunerne, havde det været pragtfuldt at have forsøgsresultater at bygge den nye lovgivning på.

Fordomsfuldt har regeringen vurderet frikommuneforsøgsforslag. Den såkaldte kommunalfuldmagt er der ikke gjort forsøg med. Og Ballerup Kommune kunne ikke få lov til at bygge ungdomstandpleje til deres forsøg med ældretandpleje. I udvalgsarbejdet vil jeg i hvert fald se på, hvor mange afslag kommunerne har fået, og vi må se på, hvordan man i øvrigt har træneret ansøgninger, man ikke kan lide.

Med den ægte interesse, jeg har for frikommuneforsøget, ville jeg gerne have snakket med og spurgt kommunerne om svaret på mange spørgsmål ved det sædvanlige årlige møde med frikommunerne. Det er nu aflyst af ministeren. Ministeren kan nu godt selv finde ud af det – og i øvrigt har kommunerne bestemt meget andet at lave i øjeblikket, bl.a. med at få regeringens krav om løsning af nye opgaver til at hænge

[Erling Christensen]

sammen med kravet om besparelser. Men når budgetlægningen er færdig til oktober, vil der måske blive et lille pusterum til et kort møde, som kunne være indledning til slutspurten for frikommuneforsøget.

Lad mig slutte med at sige til de foreliggende forsøgsforslag, at hvis miljøministeren vil sikre, at bemærkningerne til lovforslag nr. L 165, § 15, er grundlaget for administrationen af forsøgsforslaget i § 1, nr. 1, så er der tilslutning fra Socialdemokratiet.

Til § 1, nr. 5, vil jeg sige, at vi i Socialdemokratiet varmt støtter intentionerne i Herlev Kommunes forsøgsforslag. Jeg vil dog i udvalgsarbejdet gerne høre om, hvorledes de øvrige medspillere i Herlev på uddannelsesområdet og på arbejdsmarkedet vil blive involveret i frikommuneforsøget. Men som sagt støtter vi varmt intentionerne.

Pernille Sams (KF):

Med denne lov skaber vi hjemmel til endnu to forsøg inden for frikommuneprojektets rammer, dels inden for miljøministerens område, hvor et amtsråd kan overtage Skov- og Naturstyrelsens kompetence til at ophæve eller ændre strandbeskyttelseslinien, skovbyggelinien samt sø- og åbeskyttelseslinien i forbindelse med lokalplanlægning i landzone.

Her mener jeg det er på sin plads at understrege, at bestemmelsen forudsættes at blive administreret efter de samme retningslinier og intentioner som hidtil. Det er alene kompetencen, der flyttes.

Det andet forsøg er på socialministerens område og vedrører beregningen af kontanthjælp til unge bistandsmodtagere.

Det er jo ikke vores opgave at tage politisk stilling til forslagene. En af grundideerne i frikommuneprojektet er netop, at den politiske afvejning sker i kommunerne. Så det skal jeg afholde mig fra og her alene tilsige forslaget støtte fra den konservative folketingsgruppe.

Agerschou (SF):

Det, fru Pernille Sams sagde til sidst, er noget nyt, nemlig at man ikke skal tage politisk stilling til indholdet i forsøgene. Vi har flere eksempler på forsøg, som er ønsket af kommunerne, men som der er taget politisk stilling til i regeringen, således at de pågældende forsøg ikke bliver fremmet. Jeg kan nævne et eksempel,

som handler om indførelse af sabbatordninger for en kommunes personale. Så enten har De Konservative ændret holdning, eller også er det, fru Pernille Sams sagde, forkert.

Som hr. Erling Christensen var inde på, er det et noget underligt tidspunkt, vi har modtaget en redegørelse om frikommuneforsøget. I SF betragter vi den måde, det er foregået på, som en uvenlig handling.

De nye forslag indeholder hjemmel til to nye forsøg: for det første at et amtsråd kan overtage Skov- og Naturstyrelsens kompetence til at ophæve eller ændre strandbeskyttelseslinien, skovbyggelinien samt sø- og åbeskyttelseslinien i forbindelse med lokalplanlægningen i landzone, og for det andet at unge kontanthjælpsmodtagere skal tilbydes deltagelse i et arbejdspraktik- og vejledningsforløb af fem måneders varighed, der tilrettelægges med fire dages arbejdspraktik og en dags vejledning og undervisning om ugen. Deltagerne vil få udbetalt en forholdsmæssig andel af EIFU-godtgørelsen uden fradrag i kontanthjælpen.

I SF er vi imod forsøg med Skov- og Naturstyrelsens kompetence, mens vores stillingstagen til forsøg med nye tilbud til unge kontanthjælpsmodtagere vil afhænge af de oplysninger, vi får under udvalgsarbejdet.

Mejdahl (V):

Vi hører somme tider bemærkningen: »Sådan plejer vi at gøre«, og det er som regel signal til, at så gør vi det også sådan denne gang. Det er ikke den holdning, der skaber nytænkning, dynamik og fremdrift.

Frikommunetanken var et forsøg på at gøre op med den vanetænkning, som udtrykkes i »sådan plejer vi at gøre«, et opgør med den stagnation, som oftest følger i kølvandet af »plejerholdningen«. Det er i vid udstrækning lykkedes. I de fire år, vi indtil nu har brugt frikommuneloven, er der søsat over 300 forslag rundt om i kommunerne, forsøg, som efter gældende lov ikke var mulige.

Dette lovforslag er det andet i denne folketingssamling, og det viser os, at den proces, som for fire år siden blev sat i gang, er en løbende proces, som fortsætter med næsten uformindsket styrke. Godt det samme, for i Venstre mener vi, at det er en god og rigtig ting at lade kommunerne gøre forsøg med emner, som kan danne baggrund for generel lovgivning, hvis

[Mejdahl]

forsøgene lykkes. Bliver det modsatte resultat, så er skaden vel overskuelig.

I lovforslagets punkt 2, 3, 4 og 6, hvor paragraffer i frikommuneloven ophæves eller ændres, er der eksempler på, at et frikommuneforsøg har været forløber for generel lovgivning.

Ellers indeholder lovforslaget – ud over nogle redaktionelle ændringer – forslag om hjemmel til, at miljøministeren kan lade Amtsrådet i Sønderjyllands Amtskommune overtage kompetence fra Skov- og Naturstyrelsen til at ophæve eller ændre nogle beskyttelseslinier ved strand, skov, søer og åer i forbindelse med lokalplanlægning i landzone. Og socialministeren får en hjemmel til at godkende frikommuneforsøg i Herlev Kommune, hvorefter unge kontanthjælpsmodtagere, der deltager i beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, kan oppebære en mindre godtgørelse, uden at der sker fradrag i kontanthjælpen.

Lovforslaget er endnu et forsøg på at styrke det kommunale selvstyre, og jeg kan på Venstres vegne støtte lovforslaget og give tilsagn om at medvirke til et hurtigt udvalgsarbejde.

Jane Oksen (FP):

Fremskridtspartiet støtter de fleste frikommuneforsøg, især når de er led i forenkling og afbureaukratisering. Forslaget fra Miljøministeriet om, at Amtsrådet skal overtage Skov- og Naturstyrelsens kompetence til at ændre bl.a. strandbeskyttelseslinierne, ser vi som led i en forenkling og kan selvfølgelig støtte dette.

Punkterne 2, 3 og 4 er jo følger af lovgivning; som også Venstre har været inde på, har det ført til en bedre lovgivning. Vi kunne måske godt i Fremskridtspartiet ønske os, at det førte så vidt, at revaliderings- og pensionsnævnene blev totalt nedlagt. Det må være kommunerne, der er nærmest til at træffe disse afgørelser. Men det kommer måske senere.

Socialministerens forslag er foranlediget af et forsøg i Herlev Kommune, hvor unge kontanthjælpsmodtagere skal have højeste dagpengeydelse for én dags undervisning, og så har de 4 dages praktik. Det synes vi også er i orden, da andre deltagere på EIFU-kurser jo i forvejen får det højeste dagpengebeløb; og det er jo ikke så store penge, det drejer sig om. Så vi mener, det kan være led i at motivere de unge. Det kan vi også tilslutte os.

Jeg vil ikke undlade at sige, at De Konservatives bemærkninger om, at vi ikke skulle tage politisk stilling til frikommuneforsøg, harmonerer meget dårligt med tidligere udtalelser fra indenrigsministeren, hvor indenrigsministeren netop har sagt, at forsøg ikke må være i strid med regeringens og Folketingets økonomiske politik. Altså mener jeg ikke, man kan undlade at tage politisk stilling til dette. Ellers var der jo slet ingen grund til at behandle dette spørgsmål i Folketinget.

Men i øvrigt kan vi tilslutte os lovforslaget, som det foreligger, og vi håber på, at god, fornuftig lovgivning bliver resultatet af de mange frikommuneforsøg.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Foranlediget af både SF's og Fremskridtspartiets ordførere skal jeg meget kort sige, at jeg mener, der er meget stor forskel på, at et frikommuneforsøg er i strid med regeringens økonomiske politik, og at det er i strid med nogle snævre partipolitiske ønsker.

Der var mange forslag, som Det Konservative Folkeparti gerne have set afvist, men som vi ikke er gået ind og har foretaget en partipolitisk vurdering af, fordi vi mener, det er op til kommunerne at foretage den vurdering. Men hvis et forslag går så langt, at det er i strid med regeringens overordnede økonomiske politik, er det da en helt anden beskyttelsesinteresse, der kommer ind, og det er den, som jeg har henvist til.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Så er jeg nødt til at spørge fru Pernille Sams, hvordan et forslag fra en kommune om indførelse af en sabbatordning kan være i strid med regeringens økonomiske politik. Det har jeg ikke fantasi til at forestille mig.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg vil gerne for den konservative ordfører gentage det, jeg nævnte i min ordførertale om Ballerup Kommunes forsøg med ungdomstændpleje, hvor man ved at bygge til ældretændplejen kunne have fået en bedre service, bedre tandsundhed til en billigere økonomi. Men dér

[Erling Christensen]

var det altså regeringens ideologipolitik, der satte en stopper for det gode forsøgsforslag.

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre kan tilslutte sig lovforlaget. Jeg vil godt komme med et par enkelte principielle bemærkninger.

En af hoveddelene i dette lovforslag drejer sig om, at man uddelegerer ansvar og kompetence fra i dette tilfælde Skov- og Naturstyrelsen til et amtsråd med hensyn til visse ting i forbindelse med lokalplanlægningen i landzone. Det vil jeg godt trække frem som et eksempel på noget, jeg synes at frikommuneforsøgene er gode til, nemlig at skabe baggrund for stillingtagen i Folketinget om uddelegering af flere opgaver. Derfor synes vi, det er fint, at det kommer med her.

Nu har vi den samme problemstilling – godt nok i en anden lovgivning, som ligger i Miljøministeriet – nemlig de store reformer. Dér har vi også haft diskussionen.

På socialministerens område kan vi også fuldt ud tilslutte os, at man laver forsøg med en lidt smidigere ordning vedrørende godtgørelser og reduktion i kontanthjælp eller ikke-reduktion. Derfor tilslutter vi os dette lovforslag.

Generelt er frikommuneforsøg positive set med radikale øjne, fordi vi ønsker at skabe baggrund for, at der kan gives kommunerne nogle videre rammer – inden for nogle mål og retningslinjer godt nok, hvor vi sikrer retssikkerheden og andre ting, som man kan diskutere, og som skal være på plads. Men hovedprincippet er, at kommunerne skal have mulighed for at løse opgaver og problemer, finde løsninger, som svarer til de muligheder, der er i lokalområdet, så vi får en mangfoldighed af løsningsmuligheder.

Men jeg vil godt understrege, at vi ikke giver køb på f.eks. retssikkerhed, minimumskrav eller andre af den slags ting, når vi decentraliserer og giver videre rammer.

Lis Noer Holmberg (CD):

CD ser positivt på de frikommuneforsøg, der her er lagt frem. Og jeg vil med interesse læse den midtvejsreddegørelse, som vi netop har modtaget. Tak til ministeren for den.

Der kører mange spændende forsøg, og vi kan nok se hen til, at disse forsøg gøres permanente og således bliver til glæde for alle kom-

muner i dette land. Vi trænger i høj grad til nytænkning og anderledes måder at gøre tingene på derude i kommunerne. En grund til, at kommunerne ofte har svært ved at få tingene til at hænge sammen, er netop, at der trænges til nytænkning og forenkling.

Vi støtter disse forslag.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den positive modtagelse af de to forslag, der er indeholdt i lovforslaget. Så vidt jeg kan konstatere, er det kun SF, der har indsigelser med hensyn til frikommuneforsøget og Skov- og Naturstyrelsens udlæggelse af kompetence om fredningslinjer m.v.

Det får mig til at sige i fortsættelse af den diskussion, der også har været her, og de spørgsmål, der er stillet til de kriterier, der gælder for behandling af frikommunønsker principielt, at det i hvert fald er skitseret, at de ikke må medføre forsøg, der svækker retstilstanden, altså spørgsmålet om retssikkerhed.

Det gælder spørgsmål om at ændre i lønforhold. Der er altså en væsentlig tilbageholdenhed, når det gælder forsøg, der berører aftalte lønsystemer. Det gælder forsøg på sundhedsområdet, hvis man på nogen måde kan rejse tvivl om, hvorvidt man reducerer sundhedsbeskyttelsen. Endelig gælder det også regeringens økonomiske politik.

Det kan måske godt give anledning til problemer at forstå, hvad der ligger i begrebet »regeringens økonomiske politik«. Men det er f.eks. ikke regeringens økonomiske politik at føre det, der i dag udføres i privat regi, over i offentligt regi, medmindre det er særdeles velbegrundet. Det er altså ikke et formål i sig selv alene at flytte arbejdsstederne – og det siger jeg til den socialdemokratiske ordfører i forbindelse med tandplejeforsøg i Ballerup.

Det er heller ikke sådan, at man skal tro, at de, der er skole-/børnetandlæger, nødvendigvis har den viden, der skal til for at behandle ældre menneskers tandproblemer. Det kunne være, det var en anden klientkreds. Det kunne altså være, at der er helt rimelige argumenter, både hvad angår en økonomisk politik, og hvad angår det, der hedder sundhed.

Jeg vil gerne sige generelt om disse forsøg, at vi i alt har fået 760 forsøgsideer præsenteret i ministeriet. Af disse er der kun givet egentligt

[Indenrigsministeren]

afslag på 58. Jeg synes stadig, at der er tale om et beskedent antal forsøg, hvor man direkte ud fra de kriterier, som er nævnt, har måttet sige nej til kommunerne.

Jeg tager også lovforslaget her som eksempel på, at der stadig er gang i dette, at man lokalt spørger: Hvad kan vi gøre bedre? Jeg kan også sige det på en anden måde: Der var pr. 31. december 1989 131 forsøg, der udløb. Af disse 131 forsøg har kommunerne bedt om at få lov at fortsætte med 104. Det siger noget om kommunernes interesse for det, der er sat i værk.

Jeg kan sige det endnu mere tydeligt. Ingen af frikommunerne har ønsket at udtræde af frikommuneordningen, selv om de er blevet spurgt. Vi har kommuner, der meget gerne vil ind og være frikommuner, og som ikke kan komme det, fordi Folketinget restriktivt har afsat en maksimumgrænse for, hvor mange kommuner der kan blive frikommuner. Det er som eksempel på den tilfredshed, der generelt råder om dette at være frikommune.

Så er der kommet nogle bemærkninger om tidspunktet for midtvejsredegørelsen. Det bedrøver mig lidt, for det kunne jo give indtryk af, at det er noget, man spekulerer i: Hvornår skal den nu være færdig, hvornår er det taktisk klogt at lægge den frem? Skulle vi, som hr. Erling Christensen sagde, være kommet med den om en uge eller 8 dage før? Mit svar vil være, at vi skulle være kommet med den for 8 dage siden, hvis den havde været færdig. Den er oversendt til Folketinget i dag, fordi den nu er blevet færdig. Den er blevet trykt. Den kunne oversendes, og derfor er den selvfølgelig oversendt.

Jeg vil sige til hr. Agerschou, at det da ville være meget uvenligt, hvis vi i ministeriet skulle holde redegørelsen tilbage ud fra taktiske hensyn – altså forhindre Folketinget i at få viden om indholdet hurtigst muligt. Derfor har jeg den modsatte opfattelse, hr. Agerschou. Jeg mener, det er meget venligt, at lige så snart den er færdig og trykt, så oversender vi den selvfølgelig til Folketinget, for det er præcis det, jeg har lovet.

I øvrigt vil jeg takke for tilsagnet om et hurtigt udvalgsarbejde om lovforslaget.

Erling Christensen (S):

Jeg synes, det er interessant, at indenrigsministeren fortæller om tandlæger, der behandler én klientkreds bedre end en anden. Mig be-

kendt er vores tandlæger alment uddannet, således at man kan tage både unge og ældre, så den argumentation holder ikke uden for Balle-rup. Men lad det ligge, det er historie.

Når ministeren siger, at 104 af 131 forsøg er forlænget, så er det jo glædeligt. Det er også glædeligt, at ingen har ønsket at udtræde af ordningen. Set positivt er der jo så mulighed for at gøre disse forsøg færdig.

Men man kunne også tage det udgangspunkt, som jeg tog. Jeg undrede mig i min ordførertale lidt over, så lidt vi har hørt om frikommuneforsøget. Vi er jo som politikere ret interesseret i, hvad der sker rundt omkring. Det kan da godt være, at det har undgået min opmærksomhed, men det er ikke meget, vi har hørt om det – desværre – for jeg er ægte interesseret i frikommuneforsøget og det, det kan medføre af gode ting. Man kunne måske også anlægge den vurdering, at det var det letteste for kommunerne bare at forlænge forsøgene. Men jeg håber ikke, det er sådan.

Det kan godt være, at mine bemærkninger om den midtvejsrapport var lidt firkantede, men jeg blev lidt overrasket over at modtage den 2 timer før førstebehandlingen af et nyt lovforslag. Min vurdering dér gik på, at jeg mente, vi kunne have fået en betydelig bedre kvalitet af debatten i dag, hvis den havde foreligget, som ministeren sagde, for 8 dage siden. Det havde givet mulighed for at få den debat.

Men det kan så give mig anledning til at spørge, om ministeren ønsker en redegørelsesdebat på grundlag af denne midtvejsredegørelse. Det kunne da glæde mig, for der er nogle tal og nogle bemærkninger, som jeg synes det var væsentligt at vi fik en drøftelse af.

Som jeg nævnte i slutningen af min ordførertale, mener jeg også, det er væsentligt, at vi får diskuteret, som det også står i midtvejsrapporten i slutningen, hvordan vi afslutter frikommuneforsøgene på en ordentlig måde – både over for kommunerne og med hensyn til, hvordan vi evaluerer disse forsøg. Så jeg håber, at vi får en sådan debat.

Jeg vil også vende tilbage til det i udvalgsarbejdet, fordi det er meget interessant med frikommuner, hvor man snakker decentralisering og afbureaukratisering, men jeg glæder mig til at modtage ministerens svar på forskellen i fortolkningen af decentralisering og delegering.

Agerschou (SF):

Indenrigsministeren siger, at der var tale om en venlig handling, når man sendte redegørelsen over til Folketinget, lige så snart den var færdig, og det vælger jeg så at tro på. Det, det så drejer sig om, er manglende omtanke. Jeg mener ikke, man skal være særlig fiffig for at finde ud af, at ordførerne naturligvis gerne vil have en redegørelse om frikommuneprojektet i god tid inden en førstebehandling om et frikommuneforslag. Derfor kunne ministeren have valgt at gøre, som andre ministre gør, når de står i den situation, nemlig at sende et specielt eksemplar til ordførerne uden om Folketingets distribution.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne sige til hr. Agerschou, at de er sendt på samme tid. De er trykt på samme tid, og de er sendt på samme tid. Det kan man selvfølgelig beklage, for jeg kan jo godt konstatere, at havde vi trukket det 8 dage, så havde alle været glade og sagt: Ih, hvor er det fint, vi har fået den. Jeg vil bare stadig sige, at det er principielt forkert, hvis man ud fra taktiske hensyn tilbageholder materiale, når det er færdigt, og når det er produceret alene – principielt i hvert tilfælde – af hensyn til Folketinget efter et løfte, jeg har givet Folketinget.

Så jeg vil bestræbe mig på, at vi fortsat, så snart vi er i stand til at opfylde de løfter, vi giver Folketinget, så også gør det, uanset hvilke teoretiske hensyn der ellers kunne anskueliggøres i modsat retning.

Meningen med lovforslaget i dag er jo ikke at diskutere enkeltområder i frikommuneprojektet, at diskutere forsøg, der er i gang. Når regeringen fremsætter lovforslaget, er det et ønske om, at Folketinget skal godkende det, der står i lovforslaget. Det er vel ingen hemmelighed.

Hr. Erling Christensen spørger, om jeg ønsker en redegørelsesdebat, eller hvad man vil, i forbindelse med midtvejsredegørelsen. Jeg vil deltage i alle de debatter, som Folketinget ønsker. Sådan er det, og sådan skal det være.

Men hr. Erling Christensen spørger: Hvordan går forsøgene? Jamen det er jo forsøg, hvor meningen er, at forsøgene skal køre, og at man skal vinde erfaring. Og når forsøget er afsluttet og man har erfaringen, så er det jo den, kommunerne skal orientere regering og Folketing om. Det er ikke sådan, at man skal stå og kigge

over skulderen løbende og sige: I har ikke sagt noget; hvordan kan det være, I vil fortsætte med 104 ud af 131? Ja, vi ved det jo godt. Det er jo, fordi I selv ønsker det.

Kommunerne ønsker, at forsøget skal fortsætte som forsøg. Der er vel heller ikke nogen, der til en eksamen spørger til resultatet midtvejs i regnestykkerne, mens man sidder og løser opgaverne. Så der er altså ikke noget mærkeligt i, at kommunerne ikke føler, det er deres pligt at informere Folketinget løbende om, hvordan det går i de forsøg, som er iværksat ved Folketingets bistand.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg har ingen ønsker om, at kommunerne skal til eksamen. Min fornemmelse er snarere, at ministeren holder kommunen til eksamen løbende på andre områder.

Men det, jeg spørger om her af ægte interesse, er: Jeg undrer mig over, at der ikke er større offentlig bevågenhed om frikommuneforsøgene. Som gammel kommunalmand og kollega på det område ved ministeren jo udmærket, at der er en løbende debat og diskussion osv. i de små lokalområder, hvor man fortæller hinanden, hvad der sker. Det er såmænd blot rent banalt, at det kunne være interessant også for os folketingsmedlemmer at tage temperaturen og mærke pulsen på frikommuneforsøget. Det er rent banalt af interesse, men positivt fra min side.

Så siger ministeren, at han er klar til at tage en diskussion. Betyder det, at vi skal tage det som udtryk for, at der på Folketingets dagsorden inden sommerferien kommer et punkt, som hedder redegørelsesdebat om frikommuneforsøget?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:**Første næstformand (Henning Rasmussen):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 5. april 1990, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 15.22
